

# KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 7. prosinca 1930.

Broj 26.

## Vlast sv. Crkve

Gospodin Isus u sv. evanđelju, propovijedajući svoj uzvišeni nauk, doduše težak onome, koji se povada sa strastima, često puta zavapi: Tko ima uši, neka sluša; tko ima oči, neka vidi! A zašto? Jer ima ljudi, koji ne će ni da vide ni da čuju onoga, što im nije po volji. Gluhi su i slijepi.

Neprijatelji i odmetnici od prave Crkve pozivlju se na evanđelje, a ne će da razumiju, što je jasno pisano u evanđelju. Otimalju se vlasti sv. Crkve, a sv. Pismo uprav tu vlasti, dotično pokornost toj vlasti, jasno ističe.

Je li ili nije Gospodin utemeljio svoju Crkvu? Tko bi to zanijekao, treba da zaniječe sv. evanđelje. „Ti si kamen i na ovom kamenu — rekao je Isus Petru — osnovat ću svoju Crkvu, i vrata paklena ne će je nadvladati.“ Je li to jasno?

No Crkva je savršeno društvo vjernika. A može li opstojati ijedno društvo, koje nema svojih pravila, svojih zakona i svoje uprave. No pravila i uprava znače vlast, koja ravna i zapovijeda s jedne strane, a dužnost pokornosti i poslušnosti s druge strane. Samo slijep i bezuman toga ne razumije.

„Meni je data sva vlast — kaže opet Isus — na nebu i na zemlji. Hajte dakle i učite sve narode. Što god zavežete na zemlji, bit će sveto i na nebu; a što odriješite na zemlji, bit će odriješeno i na nebu, Tko vas sluša, mene sluša; a tko vas prezire, mene prezire.“ Može li biti jasnije izražena vlast sv. Crkve, dotično crkvenih poglavara?

U evanđelju sv. Mateja (gl. 18.) uči Isus, kako ćeš prijateljski urediti spor s onim, koji te uvrijedi, a ne uspiješ li na lijepe, veli Gospodin: Kaži Crkvi; a ako li ni Crkve ne poslušaju, neka ti bude kao nezabogaćac. Takve će to jest Crkva isključiti, kako su uistinu činili apostoli,

po svjedočanstvu sv. Pavla u poslanicama Korinćanima.

Već je nekoliko godina, da mi slušamo i čitamo prave psosti, kako su tobože crkveni propisi novotarije i izmišljotine svećenika. Jedan istaknuti političar u svoje vrijeme naduto, a ludo je rekao, da on ne treba posrednika svećenika, nego će se ravno s Bogom razgovarati. To je nedavno starokatolički „konsultor“ opetovao. No treba znati, da ta glupost nije potekla iz glave onoga čovjeka. Prvi ju je izvalio u talijanskom parlamentu god. 1901. jedan zastupnik, nekadašnji ministar, da mu ne bi rekli, da je klerikalac — bogomoljac. Mislio je, da će se obraniti, ako reče, da on ne će posla sa svećenicima, nego će on svoje račune urediti s Bogom!

Tko hoće da bude pravi vjernik, katolik, treba dakle da sluša Crkvu i pokorava se njezinim zakonima. Tko toga ne će, bit će protestanat, husit, mormon, kvaker i što hoće, ali ne vjernik Crkve, utemeljene od Isukrsta, ne katolik!

Ne će posrednika, ne će svećenika ni njihove zakone, jer to nije Isus odredio. No je li Crkva samo prazna riječ ili ustanova, društvo živih ljudi, kome je na čelu svećenstvo? Kako će dakle Crkva upravljati, izdavati svoje naredbe, ako ne po sv. Ocu, vrhovnom glavaru, te biskupima, duhovnim pastirima stada Kristova?

## Kloni se mješovite ženitbeli

### II.

U zadnjem članku pod istim naslovom iznašajući stanovište i nauku katoličke Crkve o mješovitim ženitbama govorili smo svim katolicima, pa makar oni bili i samo po imenu katolici, jer propisi crkvenoga zakonika obvezuju i njih. Danas prikazujući pogibelji i zle posljedice mje-

šovitih brakova govorit ćemo onima koji su riječju i djelom katolici, koji ljube i cijene svoju vjeru.

1. Mješovite su ženitbe pogibeljne već stoga, što ih ne prati Božji ni crkveni blagoslov. Vidjeli smo, da Crkva pri sklapanju takve ženitbe ne dozvoljava, da se čita sv. Misa i da se vjerenicima podijeli uobičajeni blagoslov. Kud ćete gore osude od ove! I što može biti strašnije za dobroga vjernika negoli stupiti u stalež, koji je skopčan s tolikim poteškoćama i križevima, bez toliko potrebitoga blagoslova odozgo? To ne znači više izvrgavati se teškoj pogibelji, nego to znači srtati u očitu propast.

2. U mješovitim ženitbama teško može da bude prave bračne sreće, a nikada potpunoga duševnog jedinstva. Tu se oba druga razilaze u mišljenju i uvjerenju o načinu življenja, o budućem životu, o uzgoju djece i t. d. I dok ta razlika bude postojala, zijevar će među njima nepromostiv jaz, koji se ne će dati zatrpiti nikakvim drugim sredstvom. Već uoči vjenčanja katolička stranka osjeća u punoj mjeri svu težinu duševne osamljenosti. Kao udova sama kleči toga dana kod ispovijedaonice i na pričesnoj klupi, nema uza se odabranika svoga srca, komu će sutra povjeriti sreću cijeloga svog života. I taj žalosni prizor nastavlja se i obnavlja kasnije kroz čitav život. Kod kuće sama obavlja svoje molitve, sama ide u crkvu, sama slavi svoje katoličke svetkovine, sama posti, sama božičuje i uskrsuje, i to samo u crkvi, jer kod kuće mora brižno sakrivati pred svojim nekatoličkim drugom najsvetije svoje osjećaje, iz straha, da ne povrijedi njegovih čuvstava. Pa zar se takav život može nazvati sretnim?

3. U mješovitoj ženitbi nema prave jednakosti među bračnim drugovima. Za katoličku stranku njezina je ženitba nerazrješiva do smrti, dok nekatoličkoj stranci dopušta

njezina vjera, da može svoga katoličkoga druga u izvjesnim prilikama ostaviti i bez ikakvih poteškoća sklopiti drugu ženitbu. U mješovitoj ženitbi katolikinja mora uvijek živjeti u opasnosti i u strahu, da ne postane otpuštenicom. Može li se dakle govoriti o sreći, o zadovoljstvu, o jednakopravnosti, o potpunom duševnom jedinstvu u mješovitim ženitbama?

4. Mješovite su ženitbe velika i trajna pogibelj za vjeru katoličke stranke. Katolička stranka prisiljena je kretati se u društvu nekatolika, živjeti trajno pod istim krovom, i to u najtješnjim obiteljskim vezama. Često će biti primorana, da čuje razne neumjesne šale, a katkada i poruge, osvade i klevete na račun katoličke Crkve i vjere. Isprva teško će je se to doimati, trpjet će zbog toga, a kasnije vremenom priviknut će se na to. Zatim nametnut će joj se razne sumnje i eto ti goleme pogibelji za njezinu vjeru. A naša ljudska narav više je sklona zlu negoli dobru. Zlo je se mnogo lakše prima negoli dobro. Stoga nije isključena mogućnost, da katolička stranka podlegne uplivi nekatoličke stranke i otpadne od vjere.

5. No još najgore prolaze kod mješovite ženitbe jedna djeca. Njihov je položaj očajan. Istina je, da su se roditelji obvezali, da će svu svoju djecu krstiti u katoličkoj Crkvi. No nažalost dosta se često do-

gađa, da se nekatolička stranka ne drži obećanja i obaveze, te djeca bivaju krštena u nekatoličkoj crkvi, na teško razočaranje i neizlječivu bol katoličke majke. Ako pak djeca i budu krštena katolički, hoće li biti katolički i odgojena? Ako se uzmu u obzir i žalosne vjerske prilike, koje vladaju u mješovitim ženitbama, to je skoro nemoguće. Jadna katolička majka vreat će na zgodnu priliku, da u odsutnosti svoga nekatoličkoga muža pouči djecu o vjeri, da skupa s njima moli, ali takvih prilika bit će malo, da uzmogne djecu katolički odgojiti. A što, ako katolička majka umre rano i ostavi iza sebe još nekaku djecu? Tko će se pobrinuti za katolički odgoj te siročadi? Zar njihov nekatolički otac? Može se slobodno ustvrditi, da je to isključeno. Više je dakle nego sigurno, da takva djeca ne će biti katolički odgojena. Ako ta siročad ne bude prevedena u nekatoličku vjeru, svakako ne će biti katolički odgojena, već u potpunom vjerskom nehanjstvu.

Da, mješovite su ženitbe veliko zlo i zato ih Crkva najstrože zabranjuje. Katolici, klonite se mješovite ženitbe, a i druge nagovarajte, da je se čuvaju!

Mnoge države propadoše više zbog kršenja čudorednosti negoli zbog kršenja zakona.

Montesquieu

Pierre l' Eremite:

## Očinski blagoslov

Silvestar nije nipošto bio oduševljen, da bi poslao svoga sinčića na prvu pričest. „Ah, bježi s takvim stvarima! Zastarjeli sistem, koga se drže samo nazadnjaci!“ — ponavljao je on, kako je čitao u svojim novinama.

Njegova pak žena Magdalena bila je sasvim drugoga mišljenja i mnogo se za to zauzimala. Silvestar je nije htio razdraživati niti uznemirivati živce. Stoga je velikodušno dopustio malome Vjeki, da može ići na kršćanski nauk i pripravljati se za prvu sv. pričest. No svakoga dana je glasno prigovarao: „Ali nemoj misliti, da će poći s njim! Toga ne ćeš dočekati, ne!“

„Možda i da hoću.“

„Ne će biti ništa, ne! Uzalud se se veseliš.“

Zapravo on se nadao, da će njegov „crveni“ sin, koji ima također i „crvenog“ oca, usprkos „gospodskoga“ kršćanskog nauka i nadalje ostati „crveni“, da će početi govoriti o sovjetima i da će ga izbaciti napolje. Tako bi stvar bila najlakše riješena.

No dogodilo se sasvim protivno. Sin toga „crvenoga“ tigra, koji je bio tako žedan gospodske krvi, bio je sličan bjeloronjoj ovčici. S gorućim srcem i velikim zanimanjem hodio je redovito na kršćanski nauk. Dapače dobio je dobre ocjene i jedne večeri, kad su se dijelile nagrade, donio je kući sliku Male Terezije i kipić Srca Isusova. Komunisti

## Advenat

Vrijeme od prve nedjelje adventa do Božića Crkva zove advenat ili došašće. Da što dostojnije proslavimo kao katolici dolazak Spasitelja na zemlji i u našem srcu — jer dobri vjernici idu toga dana na sv. pričest — Crkva nam preporučuje u ovo doba pokoru i kajanje za grijeh. Zato od prošle nedjelje, misno ruho je ljubičasto, znak pokore, a Crkva čini pokoru, jer je nastupilo vrijeme, kada očekujemo dolazak Spasiteljev. Sjeća nas na tužnu prošlost, na ona stoljeća prije dolaska Kristova, u kojima su ljudi tjeskobno čekali, duboko uzdisali i živo se nadali dolasku Spasitelja, obećanoga pra-oditeljima u zemaljskom raju.

Advenat ima četiri nedjelje, jer je sav ljudski rod sa sve četiri strane svijeta očekivao dolazak Isusov na zemlju. Tu čežnju i prošnju izražuje „Ulaz“ u sv. Misi IV. nedjelje adventa „Rosite nebesa s visine“. Jer je ovo vrijeme - vrijeme pokore, zabranjuje Crkva u adventu plesove, bučne zabave, svečane svadbe i gozbe. U adventskim misama nema „Slava“, jer su tu radosnu pjesmu zapjevali iza rođenja Kristova.

U adventu pada i lijepi Marijin blagdan Bezgrješnog Začeca Bl. Dj. Marije 8. prosinca. Taj blagdan nas spominje, da je jedina prečista Djeвица došla na svijet bez ljage istoč-

je sa prezirom gledao te zadnje tragove propadajućega praznovjerja, kao da mu je donio kost neandertalskoga pračovjeka.

„Siromašni moj Vjeko, ti dakle vjeruješ u sve te stvari?“

„Ali, oče, bar Mala Terezija nije nikakva stvar! Živjela je i još uvijek živi, jer nebo joj služilo samo zato, da dobro čini na zemlji.“

„A srce? Kako to zoveš...?“

„Srce Isusovo?“

„Da, da, Srce Isusovo! Što je pak to?“

„Oče, Srce Isusovo je sam Krist, koji nas nadasve ljubi.“

„Krist! Kako izgovaraš tu riječ, kao da je s tim već sve kazanol!“

„Barem Krist postojil! Krist je uistinu sve!“

noga grijeha. Dok svi ostali ljudi, kao sinovi Adamovi, dolaze na svijet sa okaljanom dušom, jedina Bl. Dj. Marija je bila začeta bez ljage, jer je morala biti Bogorodica. 8. prosinca katolička omladina, osobito Marijine Kongregacije te naši Križari i Križarice drže posebne pobožnosti i svečanosti, jer pomoću Bezgrješne katolička omladina hoće da sačuva čist i neokaljan bijeli lilijan svoje čistoće i moli od Marije pobjedu nad bezvjerstvom i pokvarenošću našega doba.

## Biskup Strossmayer i starokatolici XVI.

Da završimo!

Pokojni je biskup Strossmayer god. 1877. poveo hrvatsko hodočašće u Rim pred Papu Pija IX., pa je tom zgodom 31. V. držao u crkvi sv. Jerolima krasnu propovijed. U njoj je rekao:

„Braćo i prijatelji! Sv. Jerolim biješe Dalmatinac, naše gore list. Mi se punim pravom njim kano našim zemljakom ponosimo. To nam dužnost nalaže, da ga svakom zgodom i prilikom slijedimo i vazda sv. rimskoj Stolici dušom i tijelom podvrženi ostanemo. Ne dajmo se nikad od toga izvora slave i pobjede odvratiti. Ponovimo i mi svakom prilikom u ovo naše doba riječ našega slavnoga zemljaka: Gdje je Rim, ondje je istina i život. Tko s Rimom ne drži, taj

„Jadno moje dijete, što ti sve ucjepljuju u glavu! Konačno to je samo radi tvoje majke. Inače...“

S prezirnim pogledom omjeri svojega lakovjernog sina.

No kad je preko duhovnih vježbi postao Vjeko miran, uljudan i krotak kao kakva djevojčica, smatrao je komunista za svoju sovjetsku dužnost, da stvar pobliže ispita i prouči. Htio je doznati, što njegovu sinčiću ulijevaju u srce zajedno sa dobrotom. Otišao je na zaključni govor duhovnih vježbi, misleći, da će sada župnik ispaliti zadnje i najteže patrone. Barem će vidjeti, što skriva na dnu džepa i u kakvim mjerama daje dječjim moždanima vjeru, koja nije nego opij za puk.

(Svršice se.)

ne stiče, nego rasipa. Volimo s Rimom patiti i trpjeti, nego s ovim svijetom veseliti se i uživati. Veselje i slava svijeta taština je i obmana, muka i patnja; s Rimom život je i pobjeda prava!

S ovim značajnim riječima našega neumrlog biskupa Strossmayera završavamo ovaj svoj niz članaka. Sve smo ovo držali potrebitim iznijeti, da se vidi, kako i novi odmetnici od katoličke Crkve - poput starih - grade djelo svoje icrkvice svoju ne na istini, nego na — neistini i pri tome se na žacaju tako gadno blatiti ni svijetlu uspomenu biskupa Strossmayera! Neka im je kuća daleko od nas!

## Zašto se Crkvi prebacuje inkvizicija?

U zadnjem broju smo vidjeli, da je inkvizicija bila ustanova skroz opravdana. No uzrok, zbog kojega se ona upisuje Crkvi kao grijeh, jest tobož okrutno postupanje inkvizicije. Ne miješajmo pojmove! Crkva je uvijek zazirala od krvi, pak i do dana današnjega postoji crkvena zapreka, da ne može da bude svećenikom onaj, koji pravedno ili nepravedno prolje ljudsku krv.

Toga se načela Crkva držala i pri inkviziciji. Crkveni sud bi ispita o te riješio okrivljenika optužbe ili utvrdio krivnju *krivovjerstva*. No jer je, po duhu vremena, krivovjerstvo bilo zločin proti državi, sud bi takvoga predao *svjetovnoj vlasti*. Kazna crkvena je bila izopćenje, a tjelesne kazne su spadale na svjetovnu vlast. Znamo, da duh vremena u ovodoba nije zazirao ni od lomače ni od muka, ali tomu nije kriva Crkva, koja je pače preporučivala blagom postupanju krivce, a duh kršćanstva je ipak tokom vremena ublažio sredovječno barbarstvo.

Treba da naglasimo još jedno. Jer se krivovjerstvo smatralo prekršajem proti državi, zato inkvizicija nije bila samo crkvena, nego i *politička ustanova*. Zato se nije čuditi, da su svjetovne vlasti lako zlorabile inkviziciju u svoje političke svrhe. Tomu se, velim, nije čuditi, jer smo mi i u XX. vijeku doživjeli, kako se sudi i kako se izvršuje osuda proti

tobožnjim političkim krivcima. (Trst!) Ne ćemo zaniijekati, da su i crkveni suci bili koji put prestrogi. No ljudi su uvijek bili ljudi, pak se nije čuditi, da se koji iz obzira, straha, interesa, da ugodi svjetovnoj vlasti, odalečio od puta pravice. No je li tomu Crkva kriva? I danas ima u Crkvi ljudi, koji iz strasti ili slaboće počinjaju nedjela. No je li Crkva kriva tome? Otpad od Crkve je najteži grijeh, preljub i dvoženstvo je težak grijeh. A je li Crkva kriva, da pojedinci padu tako duboko? Uzalud se dakle prebacuju Crkvi loše posljedice inkvizicije i pogrješke inkvizitora. Kako je u svakoj pšenici kukolja, tako je bilo i bit će i u Crkvi Božjoj nevrijednika, a čista i neokaljena zaručnica Kristova nije kriva nepodopštinama i prljavštinama neharmonih sinova, bili oni u njoj ili se od nje odmetnuli!

Na koncu ćemo nešto primjetiti. „Ako nije Crkva kriva, ali su krivi — pišu neki i prebacuju — katolički vladari i službenici katoličke Crkve“. Neka je tako. No zašto se prigovara samo katolicima? Koliko je krvi prolio Luter! Kalvin u same 2 godine dao je 414 osuda. Koliko nije katoličke krvi prolio Henrik VIII. i Elizabeta? Carska Rusija koliko nije uništila Poljaka? A i dandanas koliko zuluma ne čine odmetnici i inovjerci na štetu katolika? O svemu tomu se muči, a samo se piše i govori proti katolicima i proti katoličkoj Crkvi. Ako ovo nije zloba, onda je ni nema!

## Svaštice

### Odvažan odgovor slovenskoga biskupa

Na dan konstituiranja pokrajinske uprave u Gorici pozvao je gorički prefekt na svečani ručak i goričkoga nadbiskupa msgr. dra Sedeja. Gorički nadbiskup odazvao se pozivu i došao je. Kad ga je ugledao tajnik fašističke stranke Avenanti, apostrofirao ga je: „Ekselencijo, bilo bi već vrijeme, da se prestane sa slovenskim propovijedima“. Nadbiskup dr. Sedej odmah je ustao i odgovorio fašističkom tajniku: „Ja sam katolički biskup i moram se brinuti za sve duše svojih vjernika. Osim toga Vam kažem, da sam i ja Slovenac.“ Iza ručka upravio je nadbiskup pismo prefektu: „Ako mi se još jednom takva što dogodi, onda znajte, da nikada ne ću prisustvovati vladinim svečanostima“.

## Dobra pouka

Prigodom vjenčanja kneginje Ivane Savojske sa kraljem Bugarske Borisom III. u hramu Asiškoga siromaha svim pozvanim gospođama bio je zabranjen i najmanji dekolté. Sve su morale imati duge haljine i duge rukave, a nikako zlatni nakit ni briljante. Tako je ona htjela. I udovoljilo se ovoj želji kraljice Ivane, koja veoma štuje sv. Franju i koja je kao kneginja više puta znala za više dana ostati u Asizu, da se pomoli na grobu velikoga sveca.

## Dok je Costes letio...

Roditelji i sestre Costes-a, dok je on letio iz Evrope u Ameriku u noći između 2. i 3. septembra, a narod je nervozno očekivao vijesti junačkih osvojitelja zraka, išli su mirno u crkvicu Negrepelisse i svu noć pobožno se molili pred Presv. Sakramentom. Amerikanski radio javio je vijest glasom Curris Fielda: „Bogu hvala za sretan uspjeh putovanja Costesa i Bellonta! Kad su avijatičari došli u grad Sant Taul u državi Minnesota, oba su avijatičara pošla u crkvu sv. Ludovika te klekla pred veliki oltar, pobožno se pomolila i zahvalila Bogu.

## Naši dopisi

MANDALINA, 24. novembra 1930.  
Rijetka crkvena slava

Bratovština sv. Nikole u Mandalini nabavila je kod tvrtke Neškudla novi lijepi barjak sa slikom pokrovitelja Bratovštine na jednoj i sv. M. Mandaline, pokroviteljice mjesta, na drugoj strani. Istodobno obitelj Gilardi darovala je župskoj crkvi u mjestu prekrasan barjak Gospe od Zdravlja, remek djelo umjeća Čč. Koludrica sv. Luce u Šibeniku.

Blagoslov barjaka obavio je na dan Gospe od Zdravlja u 3 sata poslije podne preč. kanonik don Niko Plančić uz asistenciju vlč. don Jose Krnića i mjesnoga upr. župe don Jose dra Mijata, koji je nakon blagoslova oslovio narod zahvalivši među ostalim plemenitim darovateljima obitelji Gilardi, te gospođi Ani Šare, koja je sa svojom nećakinjom gđicom Antonijetom blagoizvolila da kumuje barjaku Gospe od Zdravlja, dok je spomenuta obitelj kumovala barjaku Bratovštine. Zatim se uputila mjestom nezapamćena i nezaboravna procesija, koju je uzveličala „Šibenska Glazba“. U procesiji bio je i lijepi broj Šibenčana i Šibenki. Procesija je bila zaključena blagoslovom sa Presvetim, preko kojega se isticao krasan tenor vlč. Krnića.

Zadnje sunčane zrake zlatile su Mandalinu, kad se narod prelio iz crkve na ulice s čuvstvima u srcu, kakva može da probude samo katoličke svečanosti, prokađene tamjanom, protkane molitvama i osvjetljene vjerom. *Prisutnik*

## Zahvala crkvinarstva

Ovom prilikom mjesno Crkvinarstvo smatra dužnošću, da zahvali osim gorespomenutim licima i svima onima, koji su doprinijeli slavi i uzveličanju dana Gospe od Zdravlja: Gosp. načelniku dru V. Smolčiću, koji je poslao glazbu, P. N. P. O. Komandi, koja je došla ususret želji Crkvinarstva, da se glazbari dovezu i odvezu vojn. tenderom te gosp. nadučitelju i gospođicama učiteljicama, što su predveli na procesiju školsku djecu i naučili ih shodne pjesmice. Bog po Mariji svima naplatio!

Crkvinarstvo župske Crkve u Mandalini

## Naše knjige

Lijepa knjiga. Društvo sv. Jerolima i ove godine nas je obdarilo sa više korisnih

knjiga. Ovdje hoćemo da spomenemo samo jednu, a to je „Umjetnost u našim ladanjskim crkvama“ od Đ. Szabo. Rijetka je ovo knjiga, a čita se tako ugodno. Godi čovjeku, kad čita, koliko je toga blaga u našim sećskim crkvama i kako su se naši pređi trudili, da kite hramove Božje. S druge strane te srce zaboli, kad vidiš, koliko je takva blaga propalo ne samo zbog zuba vremena, nego i s neznanja mnogih, pa i intelligentnih krugova. Ufamo se, da će čitanje ove knjige koristiti svećeniku i svjetovnjaku, a osobito bi je imali pročitati oni, koji upravljaju crkvama, jer se i u nas griješi u popravljaju slika, u nadograđivanju i slikanju crkava. — Bilo bi lijepo, da se nađe tkogod, te napiše ovakvu knjigu i o crkvenoj umjetnosti u dalmatinskim crkvama, gdje imade još, Bogu hvala, mnogo ovakva blaga.

# Iz katoličkoga Šibenika

Blagdan Neoskvrnenog Začeca Bl. Dj. Marije svetkuje se u ponedjeljak 8. t. mj. Blagdan je to zapovjedni, na koji se bogoljubnici pripravlja u devetnicom u Stolnici i u crkvi sv. Frane. Vjernici se pozivlju, da u što većem broju pristupe na sv. sakramente ispovijedi i sv. pričesti, jer će tako najbogoljubnije proslaviti ovaj blagdan. U crkvi sv. Frane, gdje se ovaj blagdan slavi velikim sjajem, ujutro u 5 s. biće pjevane lekcije o otajstvu Neoskvrnjene Djevice, u 6 s. „Tebe Boga hvalimo“ i prva pjevana sv. Misa. Od 7 s. do 9 s. redaju se tihe sv. Mise jedna za drugom. U 10 1/2 s. pontifikalna sv. Misa presvij. biskupa dra Jerolima Milete. Poslije podne u 4 1/2 s. kratka krunica Neoskv. Dj. Marije, prigodni govor, blagoslov sa Presvetim i ljubljenje sv. moći.

Duhovne vježbe Križara. Naši Križari obavili su, kako je prema prilikama bilo moguće, svete duhovne vježbe. U četvrtak i petak uvečer te od subote do ponedjeljka (28. XI. — 1. XII.) sastajali su se u crkvi sjemeništa na duhovno razmatranje. Duhovne vježbe je vodio vlč. o. P. Perica. I tako se naša uzdanica obnavlja u duhovnom životu, da može revnije posvetiti svoje sile vršenju svojih dužnosti prema otadžbini.

Promjene u vjeronaučnoj nastavi. Ministar prosvjete je odredio, da se u 7. i 8. razredu srednjih škola ima opet predavati vjeronauk dva sata sedmično, kao što je to i prije bilo. Ova je umjesna odluka uslijedila na predstavljanje naših katoličkih biskupa, koji su temeljito obrazložili potrebu dvosatne vjeronaučne nastave u svim razredima srednjih škola. Nadamo se, da će se ova korisna uredba protegnuti i na 4. i 5. razred učiteljskih škola, u kojima je vjeronaučna obuka isto tako potrebno sredstvo uzgoja i didaktike.

Adventska propovijed. U nedjelju 7. t. mj. u Stolnoj Bazilici sv. Jakova u 5 sati navečer biće sv. ružarje, zatim druga adventska propovijed, pak blagoslov. Propovijeda vlč. don Ante Radčić.

## Božićne Jaslice

sa i bez štalice u raznim veličinama  
umjetnička izradba iz  
tvrde sadrene mase  
imade uvijek na skladištu  
HRVATSKA KNJIŽARA - SPLIT  
ZAHTIJEVAJTE CJENIK!

## Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

**Izradjujem:** sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.  
**Preradjujem:** prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene:  
**Prodajem:** finog vrcanog međa, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.  
**Kupujem:** sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma: Ruma 1909  
Sarajevo 1923.

Počasna diploma i srebrna medalja: Split 1926.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić